

Beleidsregels van de burgemeester van de gemeente Voorne aan Zee houdende regels omtrent drugs 2026 (Damoclesbeleid)

De burgemeester van de gemeente Voorne aan Zee;

Overwegende dat

- het gewenst is om beleidsregels vast te stellen in het kader van de toepassing van de bevoegdheid van artikel 13b Opiumwet;

Gelet op

- artikel 172 Gemeentewet;
- artikel 13b Opiumwet en de Aanwijzing Opiumwet;
- artikel 4:81 Algemene wet bestuursrecht;
- de Richtlijn voor strafvordering Opiumwet, softdrugs (lijst II) (Stcr. 2023, 22686);
- de 'Richtlijn voor strafvordering Opiumwet, lijst I en lijst IA' van het College van procureurs-generaal van het Openbaar Ministerie (Stcr. 2025, nr. 22140);
- de vigerende Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Voorne aan Zee;
- het Regionaal Convenant 'Gezamenlijke aanpak van hennepkwekerijen';

Besluit

vast te stellen de "Beleidsregels van de burgemeester van de gemeente Voorne aan Zee houdende regels omtrent drugs 2026 (Damoclesbeleid)".

Damoclesbeleid gemeente Voorne aan Zee

I. Intitulé

In de gemeente Voorne aan Zee worden we (regelmatig) met overtredingen van de Opiumwet geconfronteerd. Concreet gaat het om de illegale handel en productie van zowel hard- als softdrugs in en vanuit een woning of lokaal of een daarbij behorend erf. Dit heeft een negatieve invloed op het openbare leven, waaronder op de leefbaarheid, het veiligheidsgevoel en de gezondheid van burgers in de gemeente. Daarbij speelt mee dat drugshandels- en productiepunten in de regel verbonden zijn aan professioneel georganiseerde drugsnetwerken. Het Damoclesbeleid gemeente Voorne aan Zee 2026' (hierna: 'het Damoclesbeleid') is er in de kern op gericht de negatieve en ontwrichtende effecten van de drugshandel- en productie op het openbare leven zoveel mogelijk te beperken door overtredingen van de Opiumwet te beëindigen en herhaling ervan te voorkomen. Het Damoclesbeleid heeft (uitsluitend) betrekking op de bevoegdheid van de burgemeester op grond van artikel 13b, eerste lid, Opiumwet (ook bekend als de 'Wet Damocles'). Deze beleidsregels maken daarmee voor alle betrokken (veiligheids)partners (politie, bewoners, ondernemers, particuliere verhuurders, woningcorporaties en pandeigenaren) en overtreders inzichtelijk op welke wijze de burgemeester van zijn bevoegdheid gebruik maakt.

1. Inleiding

In artikel 13b, eerste lid, Opiumwet (hierna: 'artikel 13b Opiumwet') is aan de burgemeester de bevoegdheid toegekend om een last onder bestuursdwang op te leggen. Dit kan als in woningen of lokalen dan wel in of bij woningen of zodanige lokalen behorende erven, een middel als bedoeld in lijst I of II wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is. Sinds 1 januari 2019 is dit artikel uitgebreid en kent artikel 13b, eerste lid, aanhef en onder b., Opiumwet, de burgemeester een nieuwe bevoegdheid toe. Op grond van dit artikellid heeft de burgemeester de bevoegdheid om een last onder bestuursdwang op te leggen, indien in woningen of lokalen dan wel in of bij woningen of zodanige lokalen behorende erven een voorwerp of stof als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, onder 3°, of artikel 11a van de Opiumwet voorhanden is.

Gelet op de tekst van artikel 13b Opiumwet beschikt de burgemeester bij de uitoefening van deze bevoegdheid over beleidsruimte.

Het Damoclesbeleid bevat de kaders die de burgemeester van de gemeente Voorne aan Zee in acht neemt bij de toepassing van zijn bevoegdheid op grond van artikel 13b Opiumwet.

Met het vaststellen van deze beleidsregel wordt het Damoclesbeleid geactualiseerd. De belangrijkste aanleiding is de toevoeging van lijst IA aan de Opiumwet. Daarmee wordt optreden mogelijk wanneer stoffen worden aangetroffen die behoren tot de op deze lijst opgenomen groepen van stoffen. Dit biedt een grondslag om snel en adequaat op te treden bij de vondst van productie of handel in designerdrugs waarvan de exacte samenstelling nog niet vaststaat.

Daarnaast brengt deze beleidsregel de toepassing van artikel 13b, eerste lid, Opiumwet in overeenstemming met de huidige redactie van deze bepaling (waaronder het optreden tegen voorbereidingshandelingen) en met de actuele stand van de rechtspraak, in het bijzonder op het gebied van de evenredigheidstoets.

Het optreden op grond van artikel 13b Opiumwet is gericht op het beëindigen, voorkomen van overtredingen en het herstel van de openbare orde en niet op bestraffing. Van een 'criminal charge' in de zin van artikel 6 EVRM is daarom geen sprake. Persoonlijke verwijtbaarheid is geen voorwaarde voor toepassing van de bevoegdheid en de maatregel staat los van een eventuele strafrechtelijke vervolging.

2. Doelstelling

Het algemene doel van de Opiumwet en artikel 13b van deze wet in het bijzonder is de preventie en beheersing van de uit drugsgebruik voortvloeiende risico's voor de volksgezondheid en het tegengaan van nadelige effecten van de handel in en het gebruik van drugs op het openbare leven en andere lokale omstandigheden, onder meer gezien vanuit het perspectief van de openbare orde¹. De toepassing van de bevoegdheid op grond van artikel 13b Opiumwet strekt er concreet toe om de verkoop, de aflevering of de verstrekking dan wel het daartoe aanwezig zijn van drugs in of vanuit een woning of lokaal of een daarbij behorend erf (definitief) te beëindigen en beëindigd te houden, herhaling daarvan te voorkomen en – voor wat betreft voorbereidingshandelingen – de aanvang van drugshandel- en/of productie te beletten.

Aan deze algemene doelstelling van de bevoegdheidstoepassing van artikel 13b Opiumwet kunnen de volgende subdoelen worden ontleend die met dit Damoclesbeleid worden nagestreefd:

- te bewerkstelligen dat door de gekozen maatregel een definitief einde komt aan de geconstateerde overtreding van de Opiumwet;
- te verhinderen dat de woning of het lokaal of een daarbij behorend erf opnieuw gebruikt gaat worden ten behoeve van drugshandel en het drugscircuit (voorkoming van herhaling van het geconstateerde);
- te realiseren dat de geconstateerde overtreding wordt opgevolgd door een reactie van de burgemeester die qua intensiteit zo goed mogelijk aansluit bij de aard en de ernst van de overtreding (proportionaliteit, subsidiariteit en evenredigheid);
- dat aan betrokken drugscriminelen en aan buurtbewoners een signaal wordt afgegeven dat de overheid optreedt tegen drugscriminaliteit in de betrokken woning of het betrokken lokaal;²
- de eventuele bekendheid van de woning of het lokaal of een daarbij behorend erf als drugspand te doorbreken;
- de eventuele loop naar de woning of het lokaal of een daarbij behorend erf eruit te halen;
- aantasting van het woon- en leefklimaat en het veiligheidsgevoel in de omgeving van de woning of het lokaal of een daarbij behorend erf te herstellen;
- de verstoring of dreiging daarvan van de openbare orde, leefbaarheid en veiligheid – onder andere door gevaren van het handels- of productiepunt³ – te herstellen;
- het voorkomen van een waterbedeffect binnen de gemeente Voorne aan Zee.

Deze subdoelen zijn niet uitputtend. Ook hoeven de subdoelen niet allemaal in iedere kwestie aan de orde te zijn. De subdoelen gelden daarom niet cumulatief maar alternatief. Uitgangspunt is dat de burgemeester van zijn bevoegdheid op grond van artikel 13b Opiumwet gebruik maakt als daarmee een of meer van deze subdoelen of een daaraan verwant doel zijn gediend.

3. Juridisch kader

De burgemeester heeft de bevoegdheid tot het (tijdelijk) sluiten van panden op grond van artikel 13b van de Opiumwet, ook wel de Wet Damocles genoemd.

1) Kamerstukken II 1996/97, 25 324, nr. 3, blz. 5; ABRvS 29 november 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3251

2) Vgl. ABRvS 20 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3481

3) Het kan daarbij gaan om bijvoorbeeld brandgevaar omdat de stroominstallatie is gemanipuleerd. Daarnaast kan het gaan om gevaren die in de regel verbonden zijn aan een crimineel drugscircuit, zoals bedreiging, intimidatie of geweld, waaraan ook derden kunnen worden blootgesteld. Het gaat er niet om dat dit concreet gebeurd moet zijn, maar dat het risico daarop bestaat of bestaan heeft.

3.1. Vaststellen van de bevoegdheid

Op grond van artikel 13b van de Opiumwet is de burgemeester bevoegd tot het opleggen van een last onder bestuursdwang, indien in woningen of lokalen of op een daarbij behorend erf drugs, of een substantie die deel uitmaakt van een stofgroep die is opgenomen op lijst IA of een preparaat daarvan, worden verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig zijn. Deze last onder bestuursdwang kan het bevel van de burgemeester inhouden om de woning of het lokaal te sluiten. Tevens omvat deze bevoegdheid de mogelijkheid om een last onder dwangsom of waarschuwing op te leggen.

De bevoegdheid bestaat ook als in een pand of op een daarbij behorend erf geen drugs worden aangetroffen (noch verkocht, afgeleverd of verstrekt), maar er wel voorwerpen of stoffen aanwezig zijn die bestemd zijn voor het telen of bereiden van drugs, zoals bepaalde apparatuur (assimilatielampen, slakkenhuizen, IBC-vaten, etc.), chemicaliën (apaaan, zoutzuur etc.), voedings-, ziektebestrijdings- en/of versnijdingsmiddelen, oftewel indien sprake is van zogenoemde strafbare voorbereidingshandelingen, als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, onder 3° (harddrugs), of artikel 11a van de Opiumwet (softdrugs).

3.1.1. Handelshoeveelheid

Onder drugshandel wordt op grond van artikel 13b, eerste lid, onder a, van de Opiumwet verstaan: de verkoop, aflevering of verstrekking, dan wel de aanwezigheid daartoe, van drugs als bedoeld in lijst I of II of een substantie die deel uitmaakt van een stofgroep die is opgenomen op lijst IA of een preparaat daarvan, dan wel aangewezen krachtens artikel 3a, vijfde lid, van de Opiumwet.

De genoemde Lijst I heeft betrekking op harddrugs. Lijst IA heeft betrekking op stofgroepen waarvan de chemische structuur is afgeleid van een aantal middelen van lijst I van de Opiumwet. De genoemde Lijst II bevat de verboden softdrugs. Aan deze lijst II is sinds 1 januari 2023 ook 'lachgas' toegevoegd. Deze beleidsregels hebben in zoverre ook daarop betrekking. Op de vraag of er sprake is van een handelshoeveelheid lachgas, wordt aansluiting gezocht bij de nota van toelichting bij het lachgasbesluit dat die grens op 10 ampullen stelt.⁴

Om te bepalen of sprake is van een handelshoeveelheid wordt in deze beleidsregels aansluiting gezocht bij de Richtlijn voor strafvordering Opiumwet, softdrugs (lijst II) (Stcr. 2023, 22686) en de 'Richtlijn voor strafvordering Opiumwet, lijst I en lijst IA' van het College van procureurs-generaal van het Openbaar Ministerie (Stcr. 2025, nr. 22140).

Volgens deze Richtlijnen geldt als geringe hoeveelheid voor eigen gebruik (gedoogde gebruikshoeveelheid):

- Lijst I: een hoeveelheid harddrugs van maximaal 0,5 gram (of 0,5 milliliter, 1 pil, 1 bolletje, 1 ampul of 1 wikkel);
- Lijst IA: een hoeveelheid van 0,5 gram / 1 pil / 1 eenheid (5 ml); in geval van fentanyl-achtigen 2 milligram;
- Lijst II: een hoeveelheid softdrugs (met uitzondering van lachgas, qat en paddo's) van maximaal 5 gram;
- een hoeveelheid lachgas van maximaal 1 ampul / 1 ballon;
- een hoeveelheid van 0,5 gram gedroogde paddo's of 5 gram verse paddo's;
- een hoeveelheid van 200 gram qat.

Worden deze hoeveelheden overschreden dan mag in beginsel worden aangenomen dat de drugs (mede) bestemd zijn voor verkoop, aflevering of verstrekking. Het ligt in dat geval op de weg van de betrokkene om het tegendeel aannemelijk te maken. Slaagt de betrokkene daarin niet dan is de burgemeester op grond van artikel 13b, eerste lid, onder a, van de Opiumwet, bevoegd om ten aanzien van het pand een last onder bestuursdwang op te leggen.

NB. Het voorgaande geldt ook als een in werking zijnde hennepkwekerij van meer dan 5 planten of een in werking zijnde drugslaboratorium wordt aangetroffen.

3.1.2. Voorbereidingshandeling

Van een voorbereidingshandeling in de zin van artikel 13b, eerste lid, onder b juncto artikel 10a, eerste lid, onder 3 (harddrugs), of artikel 11a van de Opiumwet (softdrugs), is sprake als in een woning of een lokaal of een daarbij behorend erf, voorwerpen of stoffen voorhanden zijn, die op zichzelf gezien legaal zijn, maar waarvan de betrokkene weet of ernstige redenen heeft om te vermoeden dat zij bestemd zijn om hetzij harddrugs, hetzij softdrugs – kort gezegd – te produceren.

4) 23 november 2022, Staatsblad 2022, 461

De aangetroffen situatie c.q. de aangetroffen voorwerpen en stoffen moeten van dien aard zijn dat redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de voorhanden voorwerpen gebruikt zullen worden om strafbare voorbereidingshandelingen te plegen. Dat vereist een bestuurlijke beoordeling die kan worden gebaseerd op de feitelijke omstandigheden zoals door de politie vastgesteld. Het gaat bijvoorbeeld om de ter plekke aangetroffen situatie, de aard en de hoeveelheid van de in beslag genomen stof, de aangetroffen voorwerpen en stoffen in onderlinge combinatie en andere uit onderzoek blijkende feitelijkeheden, zoals resultaten van tapgesprekken of observaties. Bij deze beoordeling kan ook de 'Aanwijzing Opiumwet' (o.a. paragraaf 3.2.1.) worden betrokken, zoals bij voorbereidingshandelingen ten behoeve van een hennepkwekerij, waarbij aan de hand van het beoogde aantal planten, de mate van de professionaliteit en het doel van de teelt, het beroeps- of bedrijfsmatige karakter kan worden gewaardeerd.

Uit de rechtspraak volgt dat het voor de uitoefening van de bevoegdheid van artikel 13b, eerste lid, aanhef en onder b, van de Opiumwet, niet nodig is dat alle aangetroffen stoffen en voorwerpen tegelijk geschikt zijn voor het opzetten van een drugsproductiepunt. Ook als slechts een deel van de voorwerpen voorhanden is die nodig zijn voor de productie van drugs, kan de burgemeester bevoegd zijn handhavend op te treden, mits de voorhanden voorwerpen daartoe bestemd zijn (ABRvS 26 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:617, ECLI:NL:RVS:2023:1251).

Voorts is voor het bestaan van de bevoegdheid niet vereist dat de betrokkene zelf wetenschap dan wel een ernstig vermoeden behoeft te hebben dat de aanwezige stoffen of voorwerpen bestemd zijn voor het bereiden van drugs (ABRvS 31 augustus 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2523). De burgemeester is bevoegd indien hij/zij op basis van de feitelijke situatie voldoende aannemelijk maakt dat voorwerpen aanwezig waren waarvan kan worden geweten of ernstig worden vermoed dat deze bestemd waren voor – kort gezegd – het bereiden van drugs.

NB. Of de betrokkene wetenschap had en of deze verwijtbaar heeft gehandeld, kan wel relevant zijn bij de vraag of de burgemeester van zijn sluitingsbevoegdheid gebruik mocht maken.

3.2. Gebruikmaken van de bevoegdheid (evenredigheidstoets)

Als de burgemeester bevoegd is om op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet een maatregel te treffen, dan moet hij/zij beoordelen of ook van die bevoegdheid gebruikgemaakt moet worden. In de rechtspraak ligt met name op deze 'evenredigheidstoets' het zwaartepunt. Dat is zeker zo sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285 (Harderwijk). Daarin heeft de Afdeling overwogen dat – kort gezegd – een besluit dat strekt tot uitoefening van de bevoegdheid op grond van artikel 13b van de Opiumwet per geval moet voldoen aan artikel, 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en dat dit wordt beoordeeld aan de hand van – voor zover relevant – de volgende stappen:

1. is het besluit noodzakelijk om het doel te bereiken? Is een keuze mogelijk tussen meer geschikte maatregelen, dan moet op basis van deze toets die maatregel worden gekozen die de belanghebbenden het minst belast; en
2. is de maatregel evenwichtig (evenredigheid stricto sensu)? Is de op zichzelf geschikte en noodzakelijke maatregel in de gegeven omstandigheden niet onredelijk bezwarend voor de belanghebbende?

De Afdeling beoordeelt sinds deze uitspraak de evenredigheid met inachtneming van dit beoordelings- en toetsingskader en het meer specifieke toetsingskader voor sluitingen van woningen en lokalen op grond van artikel 13b van de Opiumwet, zoals weergegeven in de overzichtsuitspraak van de Afdeling van 28 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2912, en in de daarop voortbordurende uitspraken van 6 juli 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1916 en ECLI:NL:RVS:2022:1910 en ECLI:NL:RVS:2025:2922. In deze beleidsregels wordt aangesloten bij dit beoordelings- en toetsingskader.

3.2.1. Noodzakelijkheid

Volgens vorenbedoeld beoordelings- en toetsingskader wordt aan de hand van de ernst en omvang van de overtreding beoordeeld of sluiting van een pand noodzakelijk is ter bescherming van het woon- en leefklimaat bij het pand en het herstel van de openbare orde.

Voor de beoordeling van de ernst en omvang van de overtreding is van belang of de aangetroffen drugs feitelijk in of vanuit het pand werden verhandeld. Met een sluiting wordt de bekendheid van het pand als drugspand weggenomen en wordt de 'loop' naar het pand eruit gehaald. Daarmee wordt beoogd om het pand aan het drugscircuit te onttrekken. Dat drugs feitelijk in of vanuit het pand werden verhandeld, kan bijvoorbeeld blijken uit meldingen bij de politie over mogelijke handel vanuit het pand, verklaringen van buurtbewoners of het aantreffen van attributen die duiden op handel vanuit het pand zoals gripzakjes, ponypacks en/of een (grammen)weegschaal en/of grote hoeveelheden contant geld en/of wapens.

Als er geen of weinig aanwijzingen zijn dat in of vanuit het pand drugs werden verhandeld, dan zal de burgemeester – als hij/zij zich op het standpunt stelt dat van dergelijke handel wél sprake was – nader moeten onderbouwen waarom dat het geval was. Slaagt de burgemeester hierin niet of onvoldoende, dan zal er doorgaans een mindere mate van of geen overlast zijn in de omgeving van het pand en wordt de openbare orde in mindere mate of niet verstoord. In dit soort gevallen vindt de Afdeling dat een sluiting van meer dan zes maanden in beginsel onevenredig is.

Als niet alleen aanwijzingen dat drugs in of vanuit het pand werden verhandeld afwezig zijn, maar ook andere omstandigheden ontbreken die volgens de overzichtsuitspraak bij de beoordeling van de noodzaak van de sluiting van belang zijn, zoals de omstandigheid dat het gaat om harddrugs, een recidivesituatie en de ligging van een pand in een voor drugscriminaliteit kwetsbare wijk, kan dit ertoe leiden dat er geen noodzaak bestaat om het pand te sluiten. Wel kan er dan, afhankelijk van de omstandigheden van het geval, aanleiding zijn om een minder verstrekkende maatregel op te leggen zoals een last onder dwangsom of waarschuwing.

3.2.2. Evenwichtigheid

Als de burgemeester zich redelijkerwijs op het standpunt heeft kunnen stellen dat sluiting van het pand noodzakelijk is, dient hij/zij zich ervan te vergewissen dat de duur van de sluiting evenwichtig is, ook als de duur in overeenstemming is met de duur die volgt uit een beleidsregel. Bij de beoordeling van de evenwichtigheid zijn verschillende omstandigheden van belang, zoals de mate van verwijtbaarheid van de aangeschreven persoon, een bijzondere binding met het pand en de mogelijkheid om na de sluiting weer van het pand gebruik te kunnen maken. De nadelige gevolgen van de sluiting moeten worden afgewogen tegen de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat de burgemeester een sluiting noodzakelijk mocht vinden. Een sluiting met veel nadelige gevolgen is niet per definitie onevenwichtig, bijvoorbeeld als de betrokkene een ernstig verwijt van de overtreding kan worden gemaakt of gezien de ernst en omvang van de overtreding.

Bijzondere omstandigheden

Minderjarige kinderen

De aanwezigheid van minderjarige kinderen in een woning levert op zichzelf geen bijzondere omstandigheid op die de burgemeester ertoe verplicht van een sluiting af te zien. Wel kan die aanwezigheid tezamen met andere omstandigheden maken dat de burgemeester niet in redelijkheid van zijn bevoegdheid gebruik maakt of een minder ingrijpende maatregel treft. Gelet op artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind geeft de burgemeester zich er bij een sluiting rekenschap van dat in de woning minderjarige kinderen wonen en weegt hij/zij hun belang uitdrukkelijk mee. De burgemeester gaat na of de betrokken ouders of verzorgers zelf vervangende opvang kunnen regelen. Lukt dat niet, dan worden de mogelijkheden van vervangende huisvesting onderzocht. Zo nodig wordt een zorgmelding of een melding bij Veilig Thuis gedaan.

Terugkeer betrokkene in de woning

Wanneer de sluitingstermijn is verstreken kan de betrokkene in beginsel terugkeren in de woning.

Een overtreding van de Opiumwet in een huurwoning of gehuurd lokaal of op een daarbij behorend erf kan in een privaatrechtelijke huurrelatie, zoals met een woningcorporatie, leiden tot ontbinding van de huurovereenkomst. Het recht om de huurovereenkomst in zo'n geval buitengerechtelijk te ontbinden komt toe aan de verhuurder en staat los van de bevoegdheid van de burgemeester op grond van artikel 13b Opiumwet. Voor die buitengerechtelijke ontbinding is wel vereist dat de woning, het lokaal of het daarbij behorende erf op grond van artikel 13b Opiumwet daadwerkelijk is gesloten (artikel 7:231, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek). Bij de beoordeling van de evenwichtigheid van de sluiting betreft de burgemeester dat een sluiting tot ontbinding van de huurovereenkomst kan leiden en dat dit een betrokkene die geen verwijt treft onevenredig hard kan raken (vgl. ABRvS 16 juli 2025, ECLI:NL:RVS:2025:2924).

Gaat het om een koopwoning, dan kan een sluiting op grond van artikel 13b Opiumwet gevolgen hebben voor de hypotheek en in het uiterste geval leiden tot gedwongen verkoop. De sluiting wordt als publiekrechtelijke beperking ingeschreven in de Basisregistratie Kadaster, waarin publiekrechtelijke beperkingen op grond van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken (Wkpb) worden bijgehouden. Een hypotheekverstrekker kan daardoor zien dat op de woning een beperking rust wegens een sluiting op grond van artikel 13b Opiumwet. Ook deze gevolgen staan los van de bevoegdheid van de burgemeester op grond van artikel 13b Opiumwet.

3.3. Last onder bestuursdwang, last onder dwangsom of waarschuwing

Artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet bepaalt dat de burgemeester in de daarin genoemde gevallen (zie paragraaf 3.1 van deze beleidsregels) bevoegd is tot oplegging van een last onder bestuursdwang.

Bestuursdwang geschiedt in de praktijk, overeenkomstig de bedoeling van de wetgever, in de vorm van een sluitingsmaatregel.

Artikel 5:32 van de Awb regelt dat een bestuursorgaan dat bevoegd is een last onder bestuursdwang op te leggen, in plaats daarvan aan de overtreder een last onder dwangsom kan opleggen. Indien de omstandigheden van het geval daartoe aanleiding geven kan een last onder dwangsom, vanuit het oogpunt van evenredigheid, meer op zijn plaats zijn.

Als de burgemeester kiest voor een last onder dwangsom, wordt de hoogte daarvan bepaald aan de hand van artikel 6a van deze beleidsregels. De hoogte staat in redelijke verhouding tot het geschonden belang en vormt een voldoende prikkel om herhaling van de overtreding te voorkomen (artikel 5:32b, derde lid, van de Awb).

Tot slot volgt uit de totstandkomingsgeschiedenis van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet dat in algemene zin bij een eerste overtreding nog niet tot sluiting van de woning dient te worden overgegaan, maar moet worden volstaan met een waarschuwing of soortgelijke maatregel. Dit moet echter worden beschouwd als een uitgangspunt waarvan in ernstige gevallen mag worden afgeweken (Kamerstukken II, 2005/06, 30 515, nr. 3, blz. 8 en Kamerstukken II, 2006/07, 30 515, nr. 6, blz. 1 en 2). Op grond van de rechtspraak dient in ieder geval bij een geringe overschrijding van de gedoogde gebruikshoeveelheden drugs (zie paragraaf 3.1.1 van deze beleidsregels) afgewogen of met een minder verstreckende maatregel, zoals een waarschuwing kan worden volstaan (zie ABRvS 14 maart 2018, ECLI:NL:RVS:2018:738).

Hoewel vorenbedoeld uitgangspunt volgens de wetsgeschiedenis niet ook bij lokalen geldt – de kwalificatie ‘ernstige gevallen’ wordt in deze beleidsregels voor lokalen dan ook niet uitgewerkt – kan er in voorkomend geval ook bij de constatering van een overtreding van de Opiumwet in een lokaal, gelet op de betrokken belangen aanleiding bestaan om af te zien van sluiting en in plaats daarvan een minder verstreckende maatregel te treffen.

In deze beleidsregels zijn de voornoemde toepassingen van de bevoegdheid op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet meegewogen. Het beleid biedt ruimte om maatwerk te leveren en de bevoegdheidstoepassing af te stemmen op de specifieke omstandigheden van het geval.

II. BELEIDSKADER ALGEMEEN

Artikel 1. Definities

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

1. *Harddrugs*: een middel als bedoeld in lijst I behorende bij de Opiumwet.
2. *Softdrugs*: een middel als bedoeld in lijst II behorende bij de Opiumwet.
3. *Drugshandel*: de verkoop, aflevering of verstrekking dan wel het daartoe aanwezig zijn van een middel als bedoeld in lijst I of II bij dan wel aangewezen krachtens artikel 3a, vijfde lid, van de Opiumwet.
4. *Handelshoeveelheid*: Bij het bepalen van het feit of sprake is van een handelshoeveelheid aange troffen verdovende middelen sluit deze beleidsregel aan bij het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie. Van een handelshoeveelheid is sprake in de volgende gevallen:
 - Lijst I: een hoeveelheid van meer dan 0,5 gram (of 0,5 milliliter, 1 pil, 1 bolletje, 1 eenheid GHB (5 ml));
 - Lijst IA: een hoeveelheid van meer dan 0,5 gram / 1 pil / 1 eenheid (5 ml); in geval van fentanyl-achtigen 2 milligram;
 - Lijst II: een hoeveelheid softdrugs (met uitzondering van lachgas, qat en paddo's) van meer dan 5 gram; een hoeveelheid lachgas van meer dan 1 ampul / 1 ballon; een hoeveelheid van meer dan 0,5 gram gedroogde paddo's of 5 gram verse paddo's; een hoeveelheid van meer dan 200 gram qat;
 - Henneplanten: meer dan 5 planten.
5. *Vorbereidingshandelingen*: het voorhanden zijn van een voorwerp of stof als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, onder 3°, of artikel 11a, van de Opiumwet.
6. *Betrokkene*: de overtreder, de eigenaar van het pand, de (hoofd)bewoner(s) of degene die anderszins als rechthebbende op de zaak waarop de last betrekking heeft kan worden aangemerkt (zie ook artikel 5:24, derde lid, van de Awb).
7. *Lokaal*: een voor het publiek toegankelijk pand met bijbehorend erf, zoals een winkel, bedrijfsmatig garage- of horecabedrijf, dan wel een niet voor publiek toegankelijk pand met bijbehorend erf, zoals een loods, magazijn of andere bedrijfsruimte. Ook kunnen bijvoorbeeld een hotelkamer, andere recreatieverblijven en een kantoor onder het begrip lokaal vallen, voor zover zij geen ‘woning’ zijn;

8. *Woning (bewoond)*: een voor bewoning gebruikte ruimte. Een woning is te karakteriseren als een van de buitenwereld afgesloten plaats waar iemand - eventueel in een gemeenschappelijke huishouding met andere personen - zijn privaat huiselijk leven leidt of pleegt te leiden. Of een ruimte een woning is, wordt niet alleen bepaald door uiterlijke kenmerken, zoals de bouw en de aanwezigheid van een bed en andere huisraad, maar ook door de daaraan werkelijk gegeven bestemming. Of ergens gewoond wordt kan onder meer blijken uit de inschrijving in de Basisregistratie personen (BRP), de inrichting van de ruimte/het pand en het feitelijke gebruik dat van de ruimte wordt gemaakt. Het begrip woning omvat in ieder geval: woningen, woonwagens, woonwagens en bijbehorende erven. In beginsel wordt een woning in zijn geheel gesloten. Een uitzondering hierop kan zijn wanneer er sprake is van een onzelfstandige woonruimte, zoals bijvoorbeeld kamerverhuur of verblijf in een hotel of ander logiesverblijf.

Artikel 2. Onderscheid tussen woningen en lokalen

1. In deze beleidsregel wordt voor de toepassing van de bevoegdheid op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet, onderscheid gemaakt tussen woningen en al dan niet voor het publiek openstaande lokalen, omdat sluiting van een woning gevolgen kan hebben die een inmenging kunnen vormen in het in artikel 8 van het EVRM neergelegde recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Laatstgenoemd recht is niet in het geding bij lokalen.
2. Bij het bepalen van het sluitingsregime wordt bij de toepassing van deze beleidsregels als vertrekpunt de plek waar de hard- en/of softdrugs, dan wel de voorbereidingshandelingen worden aangetroffen. Is op een erf zowel sprake van een drugsvondst in een lokaal als in een woning, dan wordt – als uitgangspunt – het regime voor woningen als uitgangspunt genomen.
3. In deze beleidsregels wordt voor de toepassing van de bevoegdheid op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet, in beginsel geen onderscheid gemaakt tussen koopwoningen enerzijds en huurwoningen anderzijds.
4. Deze beleidsregels gelden niet voor (gedoogde)/vergunde verkooppunten van softdrugs (zgn. coffeshops). Hiervoor geldt afzonderlijk beleid.

Artikel 3. Samenhangend geheel

Worden (alleen) in een lokaal een handelshoeveelheid drugs of voorbereidingshandelingen geconstateerd, maar worden op hetzelfde erf in een woning aan drugshandel dan wel voorbereidingshandelingen gerelateerde zaken aangetroffen, dan wordt aangenomen dat sprake is van een 'samenhangend geheel'. In dat geval wordt voor het gehele erf (inclusief de woning) het regime voor lokalen toegepast. Worden (alleen) in een woning een handelshoeveelheid drugs of voorbereidingshandelingen geconstateerd, maar in het zich op hetzelfde erf bevindende lokaal aan drugshandel/voorbereidingshandelingen gerelateerde zaken, dan is eveneens sprake van een 'samenhangend geheel'. In dat geval wordt voor het gehele erf het regime voor woningen toegepast.⁵

Artikel 4. Onderscheid tussen hard- en softdrugs

1. In deze beleidsregels wordt voor de toepassing van de bevoegdheid op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet, onderscheid gemaakt tussen harddrugs en softdrugs. Bij het aantreffen van een handelshoeveelheid of voorbereidingshandelingen ter zake harddrugs wordt strenger opgetreden dan bij het aantreffen van deze fenomenen op het gebied van softdrugs. De reden hiervoor is dat harddrugs in het algemeen gevaarlijker zijn voor de gezondheid en het milieu dan softdrugs: ten opzichte van softdrugs zijn de effecten bij harddrugs al merkbaar bij een geringere hoeveelheid.⁶

5) Van een samenhangend geheel is sprake als een woning en een lokaal ruimtelijke en functionele samenhang vertonen. Van ruimtelijke samenhang is sprake als zij bijvoorbeeld op hetzelfde kadastrale perceel staan, dezelfde eigenaar hebben, in elkaars nabijheid staan, etc. Van functionele samenhang is sprake als bijvoorbeeld in het lokaal drugs en in de woning aan drugs gerelateerde attributen worden aangetroffen of vice versa, of als in het lokaal of de woning drugs worden aangetroffen en het lokaal en de woning gas-, water- en/of elektra-aansluitingen of (andere) voorzieningen delen. Om als samenhangend geheel te kunnen worden aangemerkt is niet vereist dat in alle samenhangende delen drugs zijn aangetroffen. Wel zal in ten minste één onderdeel (bijvoorbeeld het lokaal) van het samenhangend geheel een overtreding van de Opiumwet aan de orde moeten zijn (vgl. ABRvS 11 april 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1193).

6) Ook de Afdeling kwalificeert een handelshoeveelheid harddrugs als ernstiger dan een handelshoeveelheid softdrugs. Het onderscheid tussen harddrugs en softdrugs is tevens van belang, omdat bij de handel- en productie van harddrugs eerder dan bij softdrugs sprake is van ernstige criminaliteit, niet zelden met een grensoverschrijdende component. De activiteiten die gerelateerd zijn aan harddrugs hebben daarmee een grotere negatieve invloed op en brengen grotere (gevaars)risico's met zich mee voor het woon- en leefklimaat. Dit laatste behoeft wel nuance omdat ook de handel in en productie van softdrugs ernstig crimineel is waarbij geweld, bedreiging en intimidatie niet worden geschuwd (denk aan ripdeals). Bovendien vormt voor drugscriminelen de handel in en/of productie van softdrugs niet zelden de opmaat voor de overstap naar de handel in en/of productie van harddrugs.

2. Bij een cumulatie van handelshoeveelheden of voorbereidingshandelingen ter zake harddrugs en softdrugs, is bij wijze van uitgangspunt de zwaarst gestelde maatregel van toepassing of kan anderszins in strengere zin worden afgeweken van de navolgende onderdelen (III en IV) van deze beleidsregels.

Artikel 5. Verlenging sluiting/nadere maatregelen

1. Als sprake is van een reële vrees voor herhaling van een overtreding op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet, dan kan de burgemeester in een afzonderlijk besluit beslissen de gelaste sluitingsduur van de woning of het lokaal of het daarbij behorende erf te verlengen. Bij het bepalen van de duur van de verlenging wordt bij wijze van uitgangspunt aangesloten bij de matrixen uit de artikelen 9a, 10a, 11 en 12 van deze beleidsregels en wordt tevens rekening gehouden met alle omstandigheden van het geval.
2. Als sprake is van een herhaalde overtreding of een reële vrees voor herhaling van een overtreding op grond van artikel 13b, eerste lid, van de Opiumwet, dan kan de burgemeester tevens besluiten het beheer van het pand over te (doen) nemen, een en ander op grond van de artikelen 13b en 14 van de Woningwet.

Artikel 6. Verzoek om opheffen sluiting/intrekking last onder dwangsom

1. De betrokkene kan de burgemeester tussentijds schriftelijk verzoeken om de sluiting op te heffen of, indien daarvoor is gekozen, een last onder dwangsom op te heffen (zie voor dit laatste geval artikel 5:34 van de Awb).
2. De burgemeester neemt alleen schriftelijke verzoeken in behandeling. De burgemeester hanteert bij zijn beslissing de oorspronkelijk getroffen maatregel als uitgangspunt en zal slechts nagaan of redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de uitgangspunten die daaraan ten grondslag liggen niet meer aan de orde zijn. De betrokkene dient daarom zijn verzoek te motiveren. Hij dient daartoe te onderbouwen dat sprake is van veranderde feiten en omstandigheden die aannemelijk maken dat er niet opnieuw overtredingen van de Opiumwet in of vanuit de woning, het lokaal of het daarbij behorend erf zullen worden gepleegd. Er dienen daartoe minimaal voldoende maatregelen te zijn, zulks ter beoordeling van de burgemeester.
3. Bij zijn beslissing op een verzoek als bedoeld in het eerste lid neemt de burgemeester onder andere in overweging:
 - a. of de te realiseren doelen van de sluiting reeds zijn behaald. Deze afweging wordt (mede) gemaakt op basis van een door de politie en eventuele andere veiligheidspartners gemaakte inschatting. Zo nodig kan daartoe een bestuurlijke rapportage of advies worden opgevraagd van een of meer veiligheidspartners; en
 - b. de bereidheid en de bekwaamheid van de betrokkene om aantoonbaar en daadwerkelijk maatregelen te nemen om herhaling van de geconstateerde overtreding(en) te voorkomen.
4. Ingeval van een sluiting voor de duur van 3 maanden of minder zal de burgemeester in beginsel niet overgaan tot een tussentijdse opheffing.
5. Een verzoek tot het intrekken van een last onder dwangsom dient tevens te voldoen aan de vereisten, genoemd in artikel 5:34 van de Awb.

Artikel 6a. Hoogte van de last onder dwangsom

1. Wordt een last onder dwangsom opgelegd, dan wordt de hoogte bepaald aan de hand van het tweede tot en met het vijfde lid. Omdat de last ertoe strekt herhaling van de overtreding te voorkomen en dit per direct kan gebeuren, wordt geen begunstigingstermijn gegund.
2. Bij hennep wordt de hoogte bepaald door het aantal aangetroffen hennepplanten:

Aantal hennepplanten	Hoogte dwangsom
6 tot 50 planten	€ 12.500
50 tot 200 planten	€ 25.000
200 tot 750 planten	€ 50.000
750 planten of meer	€ 75.000

3. Bij overige middelen van lijst II wordt de hoogte bepaald door de aangetroffen hoeveelheid:

Hoeveelheid (lijst II)	Hoogte dwangsom
6 tot 30 gram	€ 1.275
30 tot 50 gram	€ 3.500
50 tot 100 gram	€ 7.000
100 tot 150 gram	€ 10.500

150 tot 200 gram	€ 14.000
200 gram tot 6 kilogram	€ 25.000
6 tot 22,5 kilogram	€ 50.000
22,5 kilogram of meer	€ 75.000

- De hoogte van de last bij een aangetroffen voorwerp of stof als bedoeld in artikel 13b, eerste lid onder b, van de Opiumwet (strafbare voorbereidingshandelingen) wordt bepaald op € 25.000.
- Bij lachgas wordt de hoogte bepaald door de aangetroffen hoeveelheid:

Hoeveelheid lachgas	Hoogte dwangsom
2 tot 11 ampullen	€ 2.500
11 tot 20 ampullen	€ 5.000
20 tot 30 ampullen	€ 7.500
meer dan 30 ampullen	maatwerk
gasfles, per kilogram inhoud	€ 5.000
meer dan 15 kilogram (gasfles)	sluiting 3, 6 of 12 maanden (maatwerk)

- De in dit artikel genoemde bedragen zijn gericht op een afschrikkend effect en sluiten aan op de in artikel 9a bedoelde afstemming op de verwachte opbrengst van de aangetroffen handels-hoeveelheid. Bij het bepalen van de hoogte van de dwangsom ten aanzien van softdrugs is de omreken tabel uit de standaardberekening en normen, update 1 juni 2016, in geval van "Wederrechtelijk verkregen voordeel hennepkwekerij bij binnenteelt onder kunstlicht" van het Functioneel Parket betrokken.
- In bijzondere omstandigheden kan de burgemeester de hoogte van de dwangsom matigen overeenkomstig artikel 4:84 van de Awb.

Artikel 7. Bij sluiting: kostenverhaal en Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken

- Indien de burgemeester overgaat tot sluiting van een woning, lokaal of bijbehorend erf zullen de kosten die daarmee gemoeid zijn in beginsel op de overtreder(s) worden verhaald. In het besluit tot toepassing van bestuursdwang (sluitingsbesluit) zal in dat geval het kostenverhaal worden aangezegd aan de overtreder(s). Het kostenverhaal zal achterwege blijven bij iedere ontbrekende verwijtbaarheid aan de zijde van de overtreder (zie artikel 5:25 Awb).
- De burgemeester laat de sluiting na bekendmaking van het sluitingsbesluit overeenkomstig de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken (Wkbp) als publiekrechtelijke beperking inschrijven in de Basisregistratie Kadaster. Wanneer de sluiting wordt opgeheven of wanneer de sluitingstermijn afloopt, wordt dit aangepast in het beperkingenregister.

Artikel 8. Spoedeisende bestuursdwang

Al naar gelang de omstandigheden van het geval kan gekozen worden voor toepassing van spoedeisende bestuursdwang. In de artikelen 5:31 en 4:11, eerste lid, onder a, van de Awb, zijn de procedure-regels opgenomen, die gevolgd moeten worden als tot toepassing van spoedeisende bestuursdwang wordt overgegaan.

III. BELEIDSKADER WONINGEN (OF DAARBIJ BEHOREND ERF)

Artikel 9a. Drugshandel in een woning of daarbij behorend erf

- Bij drugshandel in de zin van artikel 13b, eerste lid onder a, van de Opiumwet, in een woning of een daarbij behorend erf, wordt in beginsel het regime toegepast zoals vastgelegd in de onderstaande matrix:

	Regime softdrugs	Regime harddrugs
1e overtreding (minder ernstig geval)	Waarschuwing/last onder dwangsom*	Waarschuwing/last onder dwangsom*/sluitingsperiode van maximaal 3 maanden
1e overtreding (ernstig geval)	Last onder dwangsom*	Sluitingsperiode van 3 maanden
2e overtreding binnen 3 jaar	Verbeuren dwangsom + sluiting voor een periode van 3 maanden	Sluitingsperiode van 6 maanden

3e e.v. overtreding binnen 3 jaar	Sluitingsperiode van 6 maanden	Sluitingsperiode van 12 maanden
-----------------------------------	--------------------------------	---------------------------------

**Voor de hoogte van de dwangsom: zie hiervoor onder artikel 6a*

2. Er is sprake van een volgende overtreding (de 2e of 3e overtreding) als deze binnen een termijn van drie jaar na de daaraan voorafgaande opgelegde maatregel wordt geconstateerd. Dit geldt ook als naar aanleiding van de 1e overtreding een waarschuwing is gegeven. *Het verstrijken van deze termijn betekent niet dat eerdere overtredingen zonder betekenis zijn. Een eerdere betrokkenheid bij drugs kan ook daarna meewegen bij de beoordeling of sprake is van een ernstig geval en of een sluiting noodzakelijk is om herhaling te voorkomen.*
3. Is bij één van de elkaar opvolgende overtredingen (de 1e, 2e of 3e overtreding) sprake van hard drugs, dan geldt bij de eerstvolgende overtreding het regime overeenkomstig de matrix voor harddrugs (toelichting: als dus de 1e overtreding verband houdt met softdrugs maar bij de 2e overtreding sprake is van harddrugs geldt de voorgeschreven maatregel bij de 2e overtreding van harddrugs. Ook als de 1e overtreding harddrugs betrof maar de 2e overtreding softdrugs wordt bij de 2e overtreding de matrix voor harddrugs aangehouden).
4. Is er tegelijkertijd sprake van een overtreding met zowel harddrugs als softdrugs, dan geldt het regime voor een overtreding met harddrugs, overeenkomstig artikel 3, tweede lid, van deze beleidsregels.
5. Bij het opleggen van een last onder dwangsom wordt de hoogte van de dwangsom onder meer afgestemd op de verwachte opbrengst van de aangetroffen handelshoeveelheid. Zie in dit kader artikel 6a van deze beleidsregels. Als dwangsommodaliteit geldt als uitgangspunt de eenmalige verbeurte van een dwangsom (ineens) bij een eerstvolgende constatering van een overtreding.

Artikel 9b. Indicatoren ernstig geval

Bij een ernstig geval is volgens deze beleidsregels de noodzaak tot sluiting gegeven. Van een ernstig geval is in ieder geval sprake als aannemelijk kan worden gemaakt dat één of meer van de navolgende indicatoren van toepassing is/zijn, waarbij geen sprake is van een limitatieve opsomming:

1. de hoeveelheid aangetroffen middelen als bedoeld in lijst I, lijst 1A en/of lijst II van de Opiumwet:
 - Bij middelen die zijn opgenomen op lijst I is in ieder geval sprake van een ernstig geval bij: een hoeveelheid van meer dan 5 gram of 5 milliliter (of, voor zover dit de 5 gram of 5 milliliter niet overschrijdt, 10 pillen, 10 ampullen, 10 bolletjes of 10 wikkels); een hoeveelheid van meer dan 50 ml GHB (of, voor zover dit de 50 milliliter niet overschrijdt, meer dan 10 eenheden);
 - Bij middelen die zijn opgenomen op lijst 1A is in ieder geval sprake van een ernstig geval bij: een hoeveelheid van meer dan 5 gram (of, voor zover dit de 5 gram of 5 milliliter niet overschrijdt, meer dan 10 pillen, 10 ampullen, 10 bolletjes of 10 wikkels). Wanneer sprake is van fentanyl-achtigen geldt een hoeveelheid van 10 milligram;
 - Bij middelen die zijn opgenomen op lijst II is in ieder geval sprake van een ernstig geval bij: een hoeveelheid softdrugs (met uitzondering van lachgas, qat en paddo's) van meer dan 50 gram; een hoeveelheid lachgas van meer dan 5 ampullen / 5 ballonnen; een hoeveelheid gedroogde paddo's van meer dan 5 gram of een hoeveelheid van meer dan 50 gram verse paddo's; een hoeveelheid van 2 kilo qat;
2. een combinatie van handelshoeveelheden soft- en harddrugs. Wordt er een combinatie aangetroffen van meer dan 2,5 gram / 2,5 milliliter (en/of 25 ml GHB en/of 5 milligram fentanyl-achtigen) uit de lijsten I of 1A van de Opiumwet én meer dan 15 gram softdrugs (of 2,5 gram gedroogde paddo's en/of 25 gram verse paddo's en/of 1 kilo qat), dan is sprake van een ernstig geval;
3. ongeacht de indicator genoemd onder 1 en 2, is sprake van een ernstig geval als naast handelshoeveelheden soft- en harddrugs tevens attributen worden aangetroffen die te relateren zijn aan drugshandel, zoals een weegschaal, verpakkingsmaterialen, versnijdingsmiddel, grote sommen contant geld en/of wapens;
4. ongeacht de indicatoren genoemd onder 1 en 2 is sprake van een ernstig geval als aannemelijk is dat sprake is van drugshandel met betrokkenheid van minderjarigen;
5. de mate waarin de woning betrokken is bij, dan wel bekend staat als pand waar drugshandel of drugsbezit aanwezig is. Dit kan o.a. blijken uit politiewaarnemingen, meldingen en verklaringen van omwonenden of betrokkenen, (waarnemingen van) aanloop van personen die met drugshandel en/of drugsgebruik in verband kunnen worden gebracht;
6. er sprake is van (andere) strafbare feiten, zoals geweldsdelicten, wapenbezit in de zin van de Wet wapens en munitie, diefstal van stroom, of er is sprake van openbare ordeverstoringen gerelateerd aan de woning. Bij gerelateerde feiten kan gedacht worden aan het in de woning aantreffen van personen met antecedenten op het gebied van geweld, drugs of wapenbezit, of van personen die dergelijke feiten eerder hebben begaan;

7. er is sprake van recidive: vaststaat of er zijn sterke aanwijzingen dat (een van) de betrokkene(n) eerder betrokkenheid heeft (of hebben) gehad bij drugshandel;
8. er is sprake van verwijtbaar gedrag van de betrokkene. Dit geldt als aannemelijk is dat de betrokkene zelf betrokken is bij de aangetroffen drugs of dat hij/zij op de hoogte is dan wel redelijkerwijs op de hoogte kon zijn van de aanwezigheid van de aangetroffen drugs in de woning. Hierbij kan meewegen of sprake is van antecedenten, betrokkene relaties heeft met personen die bij de politie bekend staan als drugsdelinquenten, al dan niet in georganiseerd verband, of die bekend staan in verband met georganiseerde criminaliteit, of als de betrokkene zelf als zodanig bij de politie bekend staat. Ook speelt in dit verband mee, de mate waarin degene die een woning verhuurt of anderszins aan anderen in gebruik geeft zich in voldoende mate tot op zekere hoogte heeft geïnformeerd over het gebruik dat van het pand wordt gemaakt. Woningeigenaren en hoofdhuurders moeten concreet toezicht houden op het gebruik van hun pand. Zij moeten controles uitvoeren die zijn gericht op het gebruik van het pand;
9. de mate van gevaarstelling of risico voor het woon- en leefklimaat in de omgeving en/of voor omwonende(n). Hierbij kan worden gedacht aan een buurt waarin de woning zich bevindt en de mate waarin deze kwetsbaar is voor (de gevaren die verbonden zijn aan) drugscriminaliteit omdat al langer druk op de omgeving bestaat in verband met drugsoverlast, of vanwege de vermoedelijke betrokkenheid van (georganiseerde) drugscriminaliteit en daarmee verband houdende gevaren, zoals geweldpleging, de aanwezigheid of inzet van vuurwapens/explosieven, etc.;
10. de aannemelijkheid dat naast de woning of het bijbehorende erf, nog een of meer andere locaties betrokken zijn bij de geconstateerde drugshandel (dit vormt een sterke indicator dat sprake is van betrokkenheid van een drugscircuit); en/of
11. bij hennepcultuur of de productie van harddrugs, de inrichting, het bedrijfsmatig karakter evenals de professionaliteit van de hennepplantage/-kwekerij of het drugsproductiepunt. Bijvoorbeeld illegale stroom-aftap, aanwezige hennep-/drugsresten van een productie, aanwezigheid van precursoren, preprecursoren, IBC's en randapparatuur voor het in stand houden en onderhouden van de hennepplantage/-kwekerij of het productiepunt.

Artikel 10a. Voorbereidingshandelingen in een woning of daarbij behorend erf

1. Bij de constatering van voorbereidingshandelingen in de zin van artikel 13b, eerste lid onder b, van de Opiumwet, in een woning of een daarbij behorend erf, wordt in beginsel het regime toegepast zoals vastgelegd in de onderstaande matrix:

	Regime softdrugs	Regime harddrugs
1e overtreding (incomplete opstelling en/of minder ernstig geval)	Last onder bestuursdwang of dwangsom*, strekkende tot afvoeren goederen	Last onder bestuursdwang of dwangsom*, strekkende tot afvoeren goederen
1e overtreding (complete opstelling en/of ernstig geval)	Last onder dwangsom*	Sluitingsperiode van 3 maanden
2e overtreding binnen 3 jaar	Verbeuren dwangsom + sluiting voor een periode van 3 maanden	Sluitingsperiode van 6 maanden
3e e.v. overtreding binnen 3 jaar	Sluitingsperiode van 6 maanden	Sluitingsperiode van 12 maanden

**Voor de hoogte van de dwangsom: zie hiervoor onder artikel 6a*

2. Er is sprake van een incomplete opstelling als slechts een deel van de voorwerpen en/of stoffen voorhanden is die nodig zijn om een beroeps- of bedrijfsmatige of grootschalige hennepplantage op te zetten, dan wel een productiepunt voor harddrugs. Er is sprake van een complete opstelling als sprake is van een samenstelling en/of opstelling van voorwerpen en/of stoffen waardoor de beroeps- of bedrijfsmatige of grootschalige hennepkwekerij, of een productiepunt voor harddrugs in principe direct kan plaatsvinden, maar waarbij de drugs nog niet daadwerkelijk zijn geproduceerd (als er drugs zijn geproduceerd, valt de opstelling onder artikel 9a van deze beleidsregels). Ook is sprake van een complete opstelling als met weinig handelingen de beroeps- of bedrijfsmatige of grootschalige hennepkwekerij, of het productiepunt voor harddrugs in werking te brengen is, bijvoorbeeld omdat vrijwel alle benodigdheden daarvoor voorhanden zijn⁷ (toelichting: wordt een incomplete opstelling aangetroffen, dan is minder aannemelijk dat de woning een actuele schakel vormt in de productie of distributie van drugs, tenzij er concrete contra-indicaties zijn dat dit wel het geval is. De opstelling is daarvoor (nog) niet geschikt en er zal nog het nodige moeten

7) Vgl. ABRvS 24 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:368 (r.o. 4.1)

- gebeuren om het productieproces operationeel te hebben. Het afgeven van een signaal door middel van een sluiting ligt hierbij minder voor de hand. Dat neemt niet weg dat er goederen en stoffen aanwezig zijn die in principe geschikt zijn voor de productie van drugs. Van de betrokkene kan onder bestuursdwang of dwangsom worden gelast dat hij deze voorwerpen en stoffen afvoert naar een erkende afvalverwerker, zodat de goederen niet alsnog in het drugscircuit kunnen worden benut. Van een complete opstelling is wel aannemelijk dat deze een (actuele) schakel vormt in de productie of distributie van drugs. Een sluiting is hierbij in principe passend).
3. Er is sprake van een volgende overtreding (de 2e of 3e overtreding) als deze binnen een termijn van drie jaar na de daaraan voorafgaande opgelegde maatregel wordt geconstateerd. Dit geldt ook als bij de 1e overtreding een last onder bestuursdwang of onder dwangsom tot het afvoeren van de aangetroffen voorwerpen en/of stoffen is opgelegd.
 4. Is bij één van de elkaar opvolgende overtredingen (de 1e, 2e of 3e overtreding) sprake van voorbereidingshandelingen ter zake harddrugs, dan geldt bij de eerstvolgende overtreding het regime overeenkomstig de matrix voor harddrugs.
 5. Bij de 3e en volgende overtredingen wordt bij voorbereidingshandelingen in verband met softdrugs de woning of het daarbij behorende erf gesloten voor de duur van 12 maanden en bij voorbereidingshandelingen in verband met harddrugs voor de duur van 24 maanden.
 6. Is er tegelijkertijd sprake van een overtreding met voorwerpen en/of stoffen die wijzen op zowel voorbereidingshandelingen in verband met harddrugs als op voorbereidingshandelingen in verband met softdrugs, dan geldt het regime voor een overtreding in verband met harddrugs.

Artikel 10b. Indicatoren ernstig geval

Is sprake van een ernstig geval, dan is volgens deze beleidsregels in beginsel de noodzaak tot sluiting gegeven. Van een ernstig geval is in ieder geval sprake als één of meer van de hieronder staande indicatoren van toepassing is/zijn. Daarbij is geen sprake van een limitatieve opsomming én kunnen bijvoorbeeld ook elementen – voor zover hier niet al genoemd – uit artikel 9b, eerste lid van deze beleidsregels, betrokken worden:

1. de aard van de stoffen of goederen. Hierbij kan gedacht worden aan het voorhanden hebben van een chemische stof, apparatuur of aanverwante artikelen die niet of nauwelijks anders kunnen worden toegepast dan bij de productie, handel of transport van drugs;
2. de professionaliteit van de aangetroffen goederen en stoffen. Hierbij kan bij softdrugs aangesloten worden bij paragraaf 3.2.1 en bijlage 1 van de Aanwijzing Opiumwet. Bij harddrugs is dit een kwestie van een bestuurlijke beoordeling die kan worden gebaseerd op de feitelijke omstandigheden zoals door de politie vastgesteld. Gedacht kan worden aan voor de productie van harddrugs geprepareerde ketels. De mate van professionaliteit van de goederen en stoffen duidt op de betrokkenheid van een drugscircuit waarin die goederen en stoffen voorhanden zijn en beschikbaar worden gesteld;
3. de combinatie van aangetroffen stoffen. Hierbij kan gedacht worden aan het tegelijk verkopen, dan wel aanwezig hebben van goederen die voor (grootschalige) verwerking, transport of bereiding van drugs bedoeld zijn (grammenweegschalen, drugsverpakkingen, versnijdingsmiddelen);
4. de hoeveelheid aangetroffen stoffen of goederen. Ook hier kunnen de Aanwijzing Opiumwet en (artikel 1, tweede lid van) het Opiumwetbesluit worden meegewogen;
5. de mate van bekendheid van de woning en het daarbij behorende erf waar dergelijke producten geproduceerd, verkocht, verhandeld of gebruikt kunnen worden;
6. er is sprake van (andere) strafbare feiten, zoals geweldsdelicten, wapenbezit in de zin van de Wet wapens en munitie, diefstal van stroom, etc., of er is sprake van openbare ordeverstoringen gerelateerd aan de woning. Bij gerelateerde feiten kan ook gedacht worden aan het in de woning aantreffen van personen met antecedenten op het gebied van geweld, drugs of wapenbezit, of van personen die dergelijke feiten eerder hebben begaan (recidive); en/of
7. de mate van risico of gevaar voor het woon- of leefklimaat in de omgeving en/of voor omwonenden. Hierbij kan gedacht worden aan een buurt die door drugscriminaliteit reeds zwaar onder druk staat of het gevaar dat een hennepkwekerij of drugslaboratorium met zich meebrengt, zoals fluctuaties op het stroomnet en (daardoor) brandgevaar, of door het risico op de ontwikkeling van giftige dampen.
8. Mate van risico of gevaar voor de volksgezondheid en/of de openbare orde en veiligheid.

IV. BELEIDSKADER LOKALEN (OF DAARBIJ BEHOREND ERF)

Artikel 11. Drugshandel in een lokaal of een daarbij behorend erf

1. Bij drugshandel in de zin van artikel 13b, eerste lid onder a, van de Opiumwet, in lokaal of een daarbij behorend erf, wordt in beginsel het regime toegepast zoals vastgelegd in de onderstaande matrix:

	Regime softdrugs	Regime harddrugs
1e overtreding	Sluitingsperiode van 3 maanden	Sluitingsperiode van 6 maanden
2e overtreding binnen 3 jaar	Sluitingsperiode van 6 maanden	Sluitingsperiode van 12 maanden
3e e.v. overtreding binnen 3 jaar	Sluitingsperiode van 12 maanden	Sluitingsperiode van 18 maanden

2. Er is sprake van een volgende overtreding (de 2e of 3e overtreding) als deze binnen een termijn van drie jaar na de daaraan voorafgaande opgelegde maatregel wordt geconstateerd.
3. Is bij één van de elkaar opvolgende overtredingen (de 1e, 2e of 3e overtreding) sprake van harddrugs, dan geldt bij de eerstvolgende overtreding het regime overeenkomstig de matrix voor harddrugs.
4. Bij de 3e en volgende overtredingen wordt bij softdrugs het lokaal of het daarbij behorende erf gesloten voor de duur van 12 maanden en bij harddrugs voor de duur van 18 maanden.
5. Is er tegelijkertijd sprake van een overtreding met zowel harddrugs als softdrugs, dan geldt het regime voor een overtreding met harddrugs.

Artikel 12a. Voorbereidingshandelingen in een lokaal of een daarbij behorend erf

1. Bij de constatering van voorbereidingshandelingen in de zin van artikel 13b, eerste lid onder b, van de Opiumwet, in een lokaal of een daarbij behorend erf, wordt in beginsel het regime toegepast zoals opgenomen in de onderstaande matrix:

	Regime softdrugs	Regime harddrugs
1e overtreding (incomplete opstelling en/of minder ernstig geval)	Last onder bestuursdwang of dwangsom, strekkende tot afvoeren goederen	Last onder bestuursdwang of dwangsom, strekkende tot afvoeren goederen
1e overtreding (complete opstelling en/of ernstig geval)	Sluitingsperiode van 3 maanden	Sluitingsperiode van 6 maanden
2e overtreding binnen 3 jaar	Sluitingsperiode van 6 maanden	Sluitingsperiode van 12 maanden
3e e.v. overtreding binnen 3 jaar	Sluitingsperiode van 12 maanden	Sluitingsperiode van 18 maanden

2. Artikel 10a, tweede lid, van deze beleidsregels is van overeenkomstige toepassing.
3. Er is sprake van een volgende overtreding (de 2e of 3e overtreding) als deze binnen een termijn van drie jaar na de daaraan voorafgaande opgelegde maatregel wordt geconstateerd.
4. Is bij één van de elkaar opvolgende overtredingen (de 1e, 2e of 3e overtreding) sprake van voorbereidingshandelingen ter zake harddrugs, dan geldt bij de eerstvolgende overtreding het regime overeenkomstig de matrix voor harddrugs.
5. Bij de 3e en volgende overtredingen wordt bij voorbereidingshandelingen in verband met softdrugs het lokaal of het daarbij behorende erf gesloten voor de duur van 12 maanden en bij voorbereidingshandelingen in verband met harddrugs voor de duur van 18 maanden.
6. Is er sprake van een overtreding met voorwerpen en/of stoffen die wijzen op zowel voorbereidingshandelingen betreffende harddrugs als op voorbereidingshandelingen betreffende softdrugs, dan geldt het regime voor een overtreding met harddrugs.

Artikel 12b. Indicatoren ernstig geval

Is sprake van een ernstig geval, dan is volgens deze beleidsregels in beginsel de noodzaak tot sluiting gegeven. Van een ernstig geval is in ieder geval sprake als één of meer van de hieronder staande indicatoren van toepassing is/zijn. Daarbij is geen sprake van een limitatieve opsomming én kunnen bijvoorbeeld ook elementen – voor zover hier niet al genoemd – uit artikel 9b, eerste lid van deze beleidsregels, betrokken worden:

1. de aard van de stoffen of goederen. Hierbij kan gedacht worden aan het voorhanden hebben van een chemische stof, apparatuur of aanverwante artikelen die niet of nauwelijks anders kunnen worden toegepast dan bij de productie, handel of transport van drugs;
2. de professionaliteit van de aangetroffen goederen en stoffen. Hierbij kan bij softdrugs aangesloten worden bij paragraaf 3.2.1 en bijlage 1 van de Aanwijzing Opiumwet. Bij harddrugs is dit een kwestie van een bestuurlijke beoordeling die kan worden gebaseerd op de feitelijke omstandigheden zoals door de politie vastgesteld. Gedacht kan worden aan voor de productie van harddrugs geprepareerde ketels. De mate van professionaliteit van de goederen en stoffen duidt op de be-

- trokkenheid van een drugscircuit waarin die goederen en stoffen voorhanden zijn en beschikbaar worden gesteld;
3. de combinatie van aangetroffen stoffen. Hierbij kan gedacht worden aan het tegelijk verkopen, dan wel aanwezig hebben van goederen die voor (grootschalige) verwerking, transport of bereiding van drugs bedoeld zijn (grammenweegschalen, drugsverpakkingen, versnijdingsmiddelen);
 4. de hoeveelheid aangetroffen stoffen of goederen. Ook hier kunnen de Aanwijzing Opiumwet en (artikel 1, tweede lid van) het Opiumwetbesluit worden meegewogen;
 5. de mate van bekendheid van het lokaal en het daarbij behorende erf waar dergelijke producten geproduceerd, verkocht, verhandeld of gebruikt kunnen worden;
 6. er is sprake van (andere) strafbare feiten, zoals geweldsdelicten, wapenbezit in de zin van de Wet wapens en munitie, diefstal van stroom, etc., of er is sprake van openbare ordeverstoringen gerelateerd aan het lokaal of het daarbij behorende erf. Bij gerelateerde feiten kan ook gedacht worden aan het in het lokaal aantreffen van personen met antecedenten op het gebied van geweld, drugs of wapenbezit, of van personen die dergelijke feiten eerder hebben begaan (recidive); en/of
 7. de mate van risico of gevaar voor het woon- of leefklimaat in de omgeving en/of voor omwonenden. Hierbij kan gedacht worden aan een buurt die door drugscriminaliteit reeds zwaar onder druk staat of het gevaar dat een hennepkwekerij of drugslaboratorium met zich meebrengt, zoals fluctuaties op het stroomnet en (daardoor) brandgevaar, of door het risico op de ontwikkeling van giftige dampen.
 8. Mate van risico of gevaar voor de volksgezondheid en/of de openbare orde en veiligheid.

V. AFWIJKINGSBEVOEGDHEID

Artikel 13. Afwijkingsbevoegdheid

1. De in de onderdelen III en IV van deze beleidsregels uitgewerkte bevoegdheidstoepassingen gelden als uitgangspunten, waarvan de burgemeester in bijzondere situaties altijd kan afwijken. Dat betekent concreet dat de burgemeester bevoegd is op grond van de concrete feiten en omstandigheden van het geval van deze beleidsregels af te wijken, zowel in het voordeel als in het nadeel van de betrokkene. Dat kan betekenen dat bij zeer ernstige overtredingen een stap wordt overgeslagen of voor een langere periode wordt gesloten. Ook kunnen zich omstandigheden voordoen, zoals indien sprake is van een verminderde verwijtbaarheid waardoor juist voor een minder ingrijpende maatregel of een kortere sluitingsduur dan de beleidsregels voorschrijven wordt gekozen. Dit wordt te allen tijde per situatie beoordeeld (maatwerk). In beginsel wordt echter overeenkomstig de beleidsregels beslist.
2. Voor zover er in een concreet geval van de beleidsregels wordt afgeweken, wordt in het besluit gemotiveerd welke redenen tot de afwijking aanleiding hebben gegeven.

VI. SLOTBEPALINGEN

Artikel 14. Intrekken bestaande beleidsregels

Met het vaststellen van deze beleidsregel worden de volgende beleidsregels ingetrokken: de 'Beleidsregels van de burgemeester van de gemeente Voorne aan Zee houdende regels omtrent drugs 2023 (Damoclesbeleid)'; vastgesteld op 27 november 2023, gepubliceerd in het gemeenteblad (Jaargang 2023, Nr. 503493).

Artikel 15. Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden direct in werking op de eerste dag na de datum van bekendmaking.

Artikel 16. Overgangsbepaling

Voor zover toepassing van deze beleidsregels leidt tot een andere uitleg ten opzichte van de in artikel 14 genoemde (ingetrokken) beleidsregels, wordt voor gevallen waarvoor reeds een voornemen tot het treffen van een maatregel is geuit vóór de inwerkingtreding van deze beleidsregels, de uitleg gehanteerd overeenkomstig het ten tijde van het uiten van het voornemen geldende beleid.

Artikel 17. Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: "Beleidsregels van de burgemeester van de gemeente Voorne aan Zee houdende regels omtrent drugs 2026 (Damoclesbeleid)".

Aldus besloten op 27 augustus 2026

Hoogachtend,

*A.R.C. Scheepers RA Msc
burgemeester*